

Podoba a soukromí člověka v médiích

Abstrakt

„Co spojuje českou a francouzskou právní úpravu podoby a soukromí člověka a čím se od sebe naopak liší?“ Tak zní výzkumná otázka, kterou se zabývá tato diplomová práce. Vycházejíc z odpovědi na ni práce dále popisuje, *zda (a popř. čím) se může český zákonodárce v uvedené oblasti něčím inspirovat u svého francouzského protějšku*. Kromě toho je cílem práce také vyhodnotit správnost, či nesprávnost tří hypotéz. Ty jsou formulovány následovně. Zaprvé: způsoby ochrany a prostředky právní obrany fyzických osob se v Česku i Francii liší podle typu média, v němž byly informace publikovány. Zadruhé: francouzská zákonná úprava stanovuje podmínky zachycení a šíření podoby detailněji než ta česká. Zatřetí: český zákonodárce nezavádí v reakci na rozvoj tzv. nových médií rozsáhlejší změny v právní úpravě.

Práce v úvodních kapitolách připomíná významné historické milníky ochrany osobnosti člověka, po nichž následuje zasazení problematiky do mezinárodněprávního a ústavního rámce. Není opomenut ani rozdíl mezi monistickým a pluralistickým pojetím práva na ochranu osobnosti. Práce se věnuje vztahu podoby člověka a jeho soukromí, vyplývajícímu ze současných právních předpisů, ale i odborné literatury a soudních rozhodnutí. Ukazuje, že doktrína nepřijala formulaci příslušných ustanovení občanského zákoníku zcela bez výhrad.

Předmětem dalších kapitol jsou konkrétní právní úpravy dvou vybraných dílčích předmětů osobnostního práva: podoby a soukromí. S ohledem na téma práce je zvláštní prostor věnován tzv. zpravodajské licenci a osobám veřejného zájmu. V práci je reflektována také aktuální problematika tzv. *sharentingu*, tj. sdílení fotek nezletilých dětí rodiči. Pozornost je zaměřena i na zákon o komerčním využití podoby nezletilých, který ilustruje francouzské snahy o regulaci využití podoby pro komerční účely a zároveň jednu z mnoha odlišností mezi českým a francouzským právem.

Práce uzavírá, že možnosti právní obrany fyzických osob proti zásahům do jejich podoby či soukromí se skutečně částečně liší v závislosti na tom, kde k zásahu došlo. Česká zákonná úprava je ohledně podoby člověka konkrétnější a detailnější. Aktuálně účinný občanský zákoník rozšířil možnosti uplatnění tzv. zpravodajské licence, ale další reflexe nových médií v právním řádu by byly příhodné.

Klíčová slova

Podoba člověka, soukromí člověka, ochrana osobnosti v médiích